

I jeszcze jedna „interesująca“ inwestycja...

W Kielcach, jak to donosiłszy, był się sensacyjny proces cywilny. Powodem były „Zakłady Starachowickie“ pozwanym zaś „Dom W. F. i P. W. im. Marszałka Piłsudskiego w Kielcach“.

Chodzi tu o kwotę blisko 70 000 zł. za dostawy przy budowie gmachu, przyczem powództwo żądało zabezpieczenia swych pretensyj przez zajęcie dochodów gmachu. Sąd postanowił zabezpieczyć powództwo Starachowic przez nakazanie zajęcia do wysokości zł. 68 995 gr. 17 wierzitelności, przypadających i przy paść mogących stowarzyszeniu „Dom W. F. i P. W. im. Marszałka Piłsudskiego w Kielcach“.

Sprawa ta jest pikantniejszą jednak niżby się napozór wydawało. Dotyczy, ona bowiem jednej z najglówniejszych bolączek naszego życia.

Oto co na marginesie kieleckiego procesu pisze I. K. C.:

Sensacyjny ten proces jest zakończeniem jednej z najbardziej „interesujących“ inwestycji w Polsce. Oto kosztem przeszło 5 milionów wybudowano w Kielcach pałac sportowy z marmurami i wszystkimi innymi luksusami. Zdaje się, że do tej pory nie potrafił nikt zrozumieć, ani uzasadnić celowości takiej milionowej inwestycji. Przy całym szacunku dla krzewienia „fizyki“ — ten termin bolszewicki (i w tem leży źródło wszelkich „naszych“ poczynań) przesiąknął do naszego słownika — przy celem uznaniu konieczności propagandy sportu i wychowania fizycznego, stworzenia odrodzonych boisk i stadionów — kwota 5 milionów zł., którą „sypniętą“ na budowę pałacu sportowego w Kielcach musi wywołać zdumienie.

Przedewszystkiem dlaczego właśnie Kielce? Czy Kielce mianowicie „stolicą sportową kraju“, czy tylko tam ludzie uprawiają sporty, czy w całości Rzeczypospolitej rozporządzamy już w każdym mieście wojewódzkim 5-miljonowymi pałacami sportowymi. Poza tem zdaje się, że dom sportowy można było wybudować mniej wspaniale, o wiele skromniej — i także spełniałby należycie swój cel. Przecież ma-

my w Polsce bardziej konieczne i piękne inwestycje, przecież nie mamy dróg i szos, gdzie się ruszyć, widać braki — na nie niema pieniędzy — a tu nagle 5 milionów na dom sportowy w Kielcach.

Ten typowo wscobodni „kwiat przy kożuchu“ — tak ludzko przypominający marmury B.G.K., pustką świeca ce domy dyrekcji kolejowej, która miała być — a której niema — w Chelmie i inne „piramidalne“ inwestycje, gdzie miliony i miliony wyrzucone dosłownie w błoto — był już przez opinię publiczną druzgocą krytykowany.

Ale stało się. Gmach wybudowano, niech więc sportowcy rozkoszują luksumoweni urządzeniami pałacu mar-

murowego. Tymczasem drugi skandal: nie zapłacono sumy za dostawy, proces i egzekucja.

I oto przechodzimy do drugiej części naszych rozważań. W czasie procesu przedstawiciele stowarzyszenia W. F. i P. W. będący właścicielami gmachu, przeciwstawiali się zabezpieczeniu powództwa drogą zajęcia należności, motywując, że „trudno związać węzłem egzekucyjnym oficjalny pomnik, poświęcony pamięci Marszałka Piłsudskiego“.

Cóż ma jedno do drugiego? Dom został zaprojektowany i wybudowany dawno przed śmiercią Marszałka i dopiero później uznano go przez naczelny komitet uczczenia pamięci Marszał-

ka za gmach — pomnik, godny imienia Wodza Narodu.

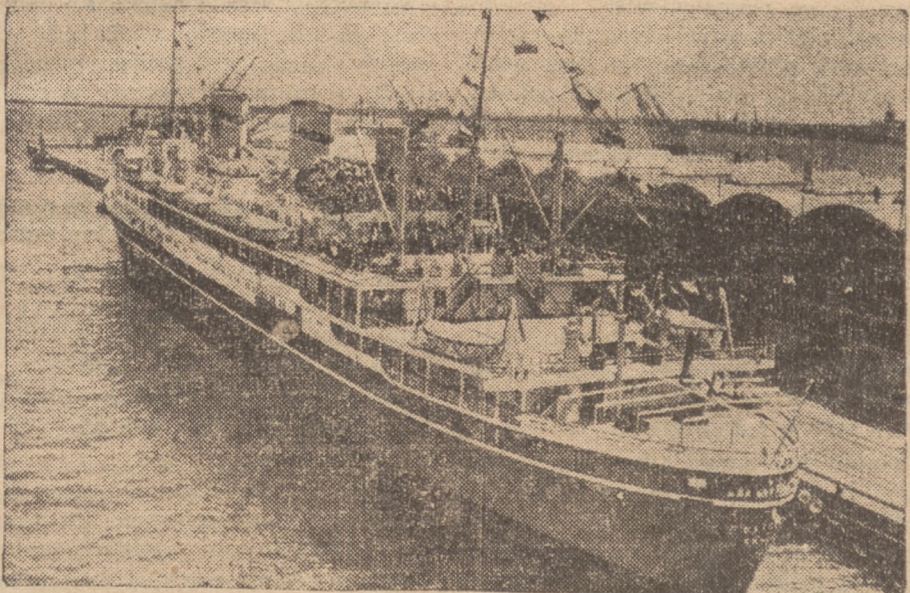
Poświęcenie jakiegoś gmachu pamięci Marszałka, — zwłaszcza gmachu powstałego przed Jego śmiercią — nie może mieć przecież żadnego wpływu na długi instytucji, rozporządzającej tym gmachem. Byłoby bardzo opatrzne pojęcie o cześć, oddawanej pamięci Piłsudskiego, gdyby wykorzystywano to do pokrzywdzenia... innych obywateli. To jest w najwyższym stopniu niemoralne. Jest to prosto frymarzenie świętościami narodowymi — i dobrze postąpił sąd Rzeczypospolitej, że takich argumentów ze strony pozwanych nie wziął pod rachubę.

Wszak w ten sposób najniższe instytucje publiczne i pół-publiczne mogłyby prosto uchylać się od płacenia swych zobowiązań — starając się uprzednio o pozwolenie nazwania swych gmachów „imieniem Marszałka Piłsudskiego“.

Sprawa pałacu marmurowego w Kielcach musi być bardzo dokładnie wyświetlona. Musi się znaleźć odpowiedź na pytanie, skąd się wzięły długi w kwocie 70.000 złotych, skoro gmach kosztował kilka milionów, jak to jest możliwe, że inwestycja kilkumiljonowa tak minimalnie się rentuje, skoro nie może się wywiązać ze zobowiązania, będącego drobnym — ułamkiem ogólnych kosztów tej imprezy.

Tajemnice te muszą być dokładnie odsłonięte. Niech kieleckie marmury sportowe mówią...

Nic tak nie zdobi Pań, jak piękna i czysta cera.
To potęguje powab i uwydatnia wygląd młodzieńczy.
Tysiące Pań zawdzięcza wyzbycie się piegów, plam,
— stosując —
Krem i mydło „LACTOLIN“
ZADAĆ WSZĘDZIE.

Nowonabyty polski statek „Batumi“ po przebyciu swej pierwszej podróży morskiej przybył do portu w Gdyni.

Tętno chwili

UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

Ubezpieczenia społeczne wymagają jeszcze niewątpliwie gruntownego usprawnienia jeżeli mają odegrać rolę, jaką im wyznaczono w naszym organizmie gospodarczym. Nie wierzymy też w to by technicznie w nie nowego ducha było możliwe bez pociągnięcia do współdziałania w odpowiedzialności za ich losy samych ubezpieczonych, nie dlatego, w każdym razie nie tylko dlatego, że biurokracja, na którą pomstuje się dziś tak obficie, istotnie nie popełnia niejednego błęd w administrowaniu tem wielkiem dobrem społecznym, jakie stanowią nasze publiczne ubezpieczenia pracownicze. Prostu dlatego, że bez współdziałania zainteresowanych w zarządzeniu instytucjami ubezpieczeniowymi ubezpieczenia społeczne nie byłyby a la longue społecznymi.

Ale niech nikt nie odważa się dziś rzucić jako hasła reformy ubezpieczeń społecznych hasła walki z niemi! Uświadomienie socjalne polskiego robotnika i pracownika umysłowego poczyniło niespostrzeżenie w ostatnich kilkunastu latach olbrzymie postępy. Wprzęgnięcie światła pracy do walki z urzędami stanowiącemi jedną z głównych podstaw jego egzystencji materialnej przez wykorzystanie takich czy innych niedomagań poszczególnych instytucji ubezpieczeń społecznych nie uda się ani Lewjatanowi ani nikomu innemu. (Kurjer Poranny).

NIESTETY...

Ostatnie miesiące daly światu wielki cel przez Mussoliniego — stworzenie imperjum — został ściśle i dokładnie osiągnięty, na skutek starannej i bezwzględnej postępowania wykonawców.

Każdy Polak ze zdumieniem i podziwem czyta o tem, jak w ciągu 7 miesięcy okolicach wybudowano wysiłkiem 150.000 w dzikich, górskich (do wysokości 4000 m) robotników oraz oddziałów wojskowych 2000 km. dróg i kolei. Są to cyfry dla nas niepojęte, nie dlatego byśmy nie pojmowali znaczenia dróg i nie uznawali celowości ich budowy, lecz właśnie ze względu na sposób wykonania.

Bo przecież niema w Polsce człowieka, któryby naszej katastrofy drogowej nie odczuł na własnej skórze jak najdotkliwiej i któryby nie uznał, że budownictwo drogowe jest jedną z najważniejszych potrzeb kraju. Ale — niestety — brak nam własnie wykonania!
(I. K. C.)

Dwie godziny katowali swe ofiary by zrabować 100 złotych

CZĘSTOCHOWA 22.5. Mieszkańcy niewielkiej wioski, Bór pod Częstochową żyją pod wrażeniem niezwykle bestjalzkiego napadu rabunkowego.

Zamieszkały tam wraz z żoną i 5-letnią córeczką 43-letni Mieczysław Wal, właściciel niewielkiego gospodarstwa otrzymał spłatę długu w wysokości 100 zł.

W nocy gdy Walowie rograżeni byli we śnie, do mieszkania wkroczyło dwu zamaskowanych bandytów. Jeden z nich uzbrojony był w rewolwer. Bandyci skrepowali małżonków sznurami i zażądali wydania pieniędzy, odebranych tytułem spłaty.

Gdy spotkali się z odmową, zaczęli bezlitośnie bić Walową kijami. Mimo katuszy nie chciała ona wyja-

wić miejsca ukrycia posiadanych pieniędzy.

Widząc, że niczego nie wskórają, bandyci rzucili napół żywą kobietę do piwnicy pod podłogą i zaczęli zjeżdżać się nad mężem.

Gdy napastnikom łamały się od uderzeń kije, stojący za oknem, wspólnicy podawali im nowe. Mlejących, co chwilę, bandyci oblewali wodą.

Dwie godziny trwała kat. szara wra-

żenie bandyci zabrali się do przeszukiwania mieszkanka. Po zniszczeniu i potłuczeniu wszystkich sprzętów udało im się znaleźć w kufierku owe nieznaczne 100 zł.

Dających już tylko słabe znaki życia małżonków przewieziono do szpitala w Częstochowie. Stan ich jest groźny.

Za bandytami zarządzone energicznie poszukiwania.

W niedługim czasie otwarcie targów katowickich

W czasie od 30-go maja do 14-go czerwca 1936 r. czynne będą, urządzone przez Śląskie Towarzystwo Wystaw i Propagandy Gospodarczej VIII Targi Katowickie, które obejmują następujące działy: samochody, motocykle, rowery, materiały techniczne, silniki, instalacje, instrumenty i urządzenia do oświetlania, ogrzewania i t. p., materiały budowlane, meble, wyroby drewniane, tkaniny, dywany, przybory turystyczne, chemikalia, barwniki, artykuły kosmetyczne, perfumeryjne, przemysł ludowy, artystyczny i w. in.

Zwiedzający Targi będą mieli sposob-

ność zapoznania się z najróżnorodniejszymi działaniami w produkcji, przekonania się że na wielu polach może dziś ona wytrzymać zwycięską konkurencję wyrobów zagranicznych.

Licznie napływające zgłoszenia pragnących brać udział w Targach, dowodzą, że wytwórczość docenia w pełni konieczność dotarcia do jak najszerszych rzesz konsumentów, a bardzo niewiele już miejsc pozostałych do dyspozycji wskazuje, że Targi Katowickie są rzeczywiście ważnym etapem w walce produkcji krajowej o konsumenta.

